

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce P. J., zastoupeného JUDr. Jiřím Všeckou, advokátem v Hradci Králové, Orlická 163, proti žalovanému Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, Hradec Králové, Wonkova 1142, za účasti 1) obce V. J., a 2) T. S., zastoupené JUDr. Pavlem Moníkem, advokátem v Hradci Králové, Střelecká 672, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2005, čj. 14056/RR/2005/St, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2006, čj. 30 Ca 48/2005 - 44,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2006, čj. 30 Ca 48/2005 - 44, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 8. 2005, čj. 14056/RR/2005/St, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Česká Skalice ze dne 16. 2. 2005, čj. Výst. 932/198/04/Do, kterým bylo podle § 30 správního řádu zastaveno řízení o odstranění stavby „Sociálního zařízení na parcele st. 320/2 v katastrálním území V. J.“, zahájené podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji usnesením ze dne 31. 3. 2006, čj. 30 Ca 48/2005 - 44, odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Usnesení odůvodnil tím, že posledním dnem pro

včasné podání žaloby bylo pondělí 24. 10. 2005. Žalobce v této lhůtě nepodal žalobu sám, ani prostřednictvím svého zástupce, neboť k jejímu podání advokáta JUDr. Jiřího Všecku v dané době nezmocnil. Učinil tak písemnou formou teprve dne 25. 10. 2005, tj. v době, kdy lhůta pro podání žaloby již marně uběhla. Za tohoto stavu krajský soud nemohl přihlédnout k žalobě podané elektronicky dne 24. 10. 2005 advokátem JUDr. Jiřím Všeckou, který k jejímu podání neměl zmocnění a nebyl oprávněn za žalobce jednat. Nejednalo se přitom o nedostatek či vadu plné moci, ale o její naprostou absenci v běžící lhůtě pro podání žaloby. Plná moc, na jejímž základě zastupoval JUDr. Jiří Všecka žalobce v řízení před správními orgány, mu neumožňovala podat správní žalobu. Krajský soud uzavřel, že zástupce žalobce nebyl dne 24. 10. 2005 oprávněn k podání žaloby v elektronické podobě a že žaloba ze dne 25. 10. 2005 byla podána opožděně (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Zmeškání lhůty pro podání žaloby přitom nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.) a i toto ustanovení brání možnosti dodatečného zhojení nedostatku plné moci v době podání žaloby.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Dovolal se stížního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Uvedl, že v posuzované věci není sporné, že dne 24. 10. 2005 byla krajskému soudu doručena žaloba prostřednictvím elektronického přenosu dat, podepsaná podle příslušného předpisu, a teprve následujícího dne (tj. 25. 10. 2005) byla na podatelnu krajského soudu doručena žaloba v písemné podobě spolu s přílohami označenými v elektronickém podání, včetně plné moci udělené speciálně pro podání žaloby a řízení o ní. Krajský soud uzavřel, že v době podání žaloby elektronicky nebyl zástupce zmocněn, ale přehlédl, že zmocnění není datováno dnem 25. 10. 2005 (tedy dnem podání písemného vyhotovení žaloby s přílohami na podatelnu soudu). Neobstojí ani závěr o důvodnosti zpětné konvalidace, která je soudním řádem správním zapovězena, neboť v posuzované věci šlo o dodatečné zhojení nedostatku plné moci a namísto byl spíše postup podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Usnesení krajského soudu je proto nezákonné, žaloba nebyla podána opožděně a nebyla podána při absenci zmocnění, které bylo advokátovi stěžovatele uděleno již dne 25. 8. 2005. Žaloba pak byla podána prostřednictvím elektronických prostředků dne 24. 10. 2005.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti rovněž nevyjádřily.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost je důvodná.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno stěžovateli dne 23. 8. 2005. Posledním dnem zákonné lhůty pro podání žaloby tak bylo pondělí 24. 10. 2005 (§ 72 odst. 1 s. ř. s. za použití § 40 s. ř. s.). Ze soudního spisu vyplývá, že krajskému soudu byla dne 24. 10. 2005 doručena v elektronické formě žaloba podaná za stěžovatele JUDr. Jiřím Všeckou a podepsaná elektronicky podle zvláštního zákona. Dne 25. 10. 2005 byla tato žaloba doručena krajskému soudu v písemné formě spolu s přílohami označenými již v elektronickém podání. Mezi přílohami byla mj. plná moc, udělená stěžovatelem JUDr. Jiřím Všeckou dne 25. 8. 2005 k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného a k zastupování v řízení o ní.

Žaloba, která byla krajskému soudu doručena dne 24. 10. 2005 v elektronické podobě, splňuje požadavky zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“). Podání autorizované elektronickým podpisem přitom nemusí být ve lhůtě tří dnů doplněno písemným podáním shodného obsahu, resp. nemusí být předložen jeho originál (§ 37 odst. 2 s. ř. s.). V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje jak na svá rozhodnutí ze dne 30. 1. 2007, čj. 2 Afs 81/2006 - 77 (č. 1142/2007 Sb. NSS), a ze dne 20. 3. 2007, čj. 8 Afs 38/2006 - 82 (www.nssoud.cz), tak na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2006, sp. zn. IV. ÚS 319/05 (www.judikatura.cz).

V souladu s ustáleným výkladem § 37 odst. 2 s. ř. s. tedy nemusela být žaloba, doručená krajskému soudu dne 24. 10. 2005 v elektronické podobě, doplněna písemným podáním shodného obsahu, resp. předložením jejího originálu. Případné vady podání měly být odstraňovány postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. s odpovídajícími procesními důsledky. Žalobu podal advokát, který uvedl, že ji podává za stěžovatele na základě plné moci a v seznamu příloh uvedl plnou moc, která ovšem nebyla k předmětnému podání přiložena. Tato skutečnost představuje nepochybně vadu podání, z podstaty věci ovšem vadu odstranitelnou. Zástupce stěžovatele byl povinen své oprávnění k zastupování doložit krajskému soudu již při prvním úkonu, který ve věci učinil, tj. současně s podáním žaloby (§ 32 odst. 1 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s.), ale neučinil-li tak, měl být postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k odstranění vady podání, tedy k doložení plné moci. Dříve než k takovému procesnímu postupu došlo, stěžovatel (prostřednictvím svého zástupce) krajskému soudu předmětnou plnou moc ze dne 25. 8. 2005 doložil jako jednu z příloh podání doručeného krajskému soudu dne 25. 10. 2005.

Závěr krajského soudu, že zástupce stěžovatele nebyl dne 24. 10. 2005 oprávněn k podání žaloby, je tedy nesprávný. Vztah zastoupení v předmětné věci zjevně existoval nejméně ode dne 25. 8. 2005, kdy je datována plná moc. Krajský soud měl proto posoudit žalobu podanou dne 24. 10. 2005 v elektronické podobě jako žalobu podanou stěžovatelem prostřednictvím jeho zástupce. Žaloba byla

podána v zákonné lhůtě pro její podání, resp. v poslední den lhůty, a rozhodnutí krajského soudu o jejím odmítnutí je proto nezákonné.

Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud dodává, že pokud by žaloba skutečně byla podána advokátem, který k takovému postupu neměl zmocnění, krajský soud by si nejprve musel absenci zmocnění postavil najisto a poté žalobu odmítnout jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Postup krajského soudu, který pouze konstatoval, že k takovému podání nemohl přihlédnout, a poté se zabýval toliko následujícím podáním z hlediska jeho včasnosti, by byl z procesního hlediska neakceptovatelný a představoval by vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu